

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska

SSN Andrzej Wasilewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa C. H.

przeciwko 1. Burmistrzowi Miasta D.

2. Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w D.
o wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, odprawę emerytalną i
odsetki ustawowe.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 czerwca 2005 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w L.
z dnia 8 marca 2005 r., sygn. akt III APa .../04,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w L. postanowieniem z dnia 8 marca 2005 r. (III A Pa ../04) odrzucił wniesioną w dniu 18 stycznia 2005 r. kasację powódki – C.H. od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 18 stycznia 2005 r. oddalającego apelację strony pozwanej – Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w D. od wyroku częściowego Sądu Okręgowego – Sądu Pracy w L. z dnia 8 października 2004 r. (VII P ../03), wydanego w sprawie przeciwko Burmistrzowi Miasta D. i Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Opieki Zdrowotnej w D. o wynagrodzenie, ekwiwalent za

urlop wypoczynkowy, odprawę emerytalną i odsetki ustawowe. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Apelacyjny w L. stwierdził, że we wniesionej kasacji nie zostały przedstawione okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a tym samym nie spełnia ona wymagania ustawowego określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., co stanowi istotny i nieusuwalny brak formalny kasacji i dlatego podlega ona odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 393⁵ k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 8 marca 2005 r. pełnomocnik powódki podniosła, że „błąd formalny powstał w związku ze zmianą przepisów prawnych zawartych w k.p.c. obowiązujące dnia 06.02.2005 r. W złożonej kasacji zdaniem powoda zgodnie art. 393 k.p.c. spełniono warunki wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawarto elementy dla nie tylko właściwe”, a w konsekwencji pełnomocnik powódki wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do dyspozycji art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), która weszła w życie z dniem 6 lutego 2005 r. (art. 6 tej ustawy), do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a także do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393³ k.p.c., w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy, bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 KPC – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.). Nie spełnienie tego

wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonymu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi odrzuceniem kasacji (art. 393⁵ k.p.c.). W rozpoznawanej sprawie jest poza sporem, że pełnomocnik powódki ani w *petitum* kasacji, ani też w jej uzasadnieniu w ogóle nie wskazała okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji, a tym samym nie uczyniła zadość wymaganiu formalnemu kasacji określonymu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., co oznacza, że kasacja ta podlegała odrzuceniu (art. 393⁵ k.p.c.), co też trafnie orzekł Sąd Apelacyjny w L. zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 marca 2005 r. Sposób sporządzenia uzasadnienia zażalenia uzasadnienia zażalenia na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego w L. o odrzuceniu kasacji dowodzi również braku profesjonalizmu pełnomocnik skarżącej.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Teza:

Jeżeli ani w *petitum* kasacji, ani też w jej uzasadnieniu w ogóle nie zostały wskazane okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji, a tym samym kasacja nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonymu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., to podlega ona odrzuceniu kasacja ta podlegała odrzuceniu (art. 393⁵ k.p.c.).